

Els meus millors consells, per Lluís Calvo

Publicat per [Interacció](#) [1] el 02/03/2023 - 14:59 | Última modificació: 09/04/2026 - 14:39

Cada mes, Interacció inclou un membre de la comunitat que comparteix les recomanacions principals de bones lectures, projectes o entitats a seguir a les xarxes o podcasts per escoltar, entre d'altres.

En aquesta ocasió ens acompanya [Lluís Calvo](#) [2], poeta i assagista, i tècnic de cultura del CERC

Lluís Calvo (Saragossa, 1963) ha publicat fins al moment vint-i-sis llibres de poesia, entre els quals *A contrallum* (Columna, 1989), *La llunyania* (Quaderns Crema, 1993), *L'estret de Bering* (Edicions 62, 1997), *Omissió* (Llibres del Segle, 2001), *El buit i la medusa* (Proa, 2002), *La tirania del discurs* (Pagès editors, 2003), *Andròmeda espiral* (Emboscall, 2005), *Al ras* (Perifèric, 2007), *Cent mil déus en un cau fosc* (Proa, 2008), *Última oda a Barcelona* (amb Jordi Valls, La Garúa, 2008), *Col·lisions* (3i4, 2009), *Estiula* (LaBreu, 2011), *Teresa la mòmia* (amb David Caño, Pont del Petrolí, 2013), *Llegat rebel* (Edicions Terrícola, 2013), *Selvàtica* (Lleonard Muntaner, 2015), *Talismà* (LaBreu, 2017), l'antologia *Llum a l'arsenal. Cent poemes* (Lleonard Muntaner, 2017), *Ancestral* (Cafè Central-Eumo Editorial, 2019), *L'espai profund* (Proa, 2020), *Fulgor* (Llibres del Segle, 2021) i [Cor pirinenc](#) [3] (Lleonard Muntaner, 2022). S'han traduït poemes seus al castellà, a l'anglès, a l'italià, al francès i al polonès. La seva poesia també s'ha escampat per innumerable recitals arreu del país.

Lluís Calvo fotografiat per ©Gemma Miralda

Calvo ha publicat també cinc assaigs que han comptat amb àmplia difusió i reconeixement crític: *Les interpretacions* (Edicions del Salobre, 2006), *Baules i llenguatges* (3i4, 2011), *El Meridià de París* (Edicions Poncianes, 2016), *L'infiltrat. Estratègies d'intrusió, anonim i resistència* (Arcàdia, 2019), *Els llegats. Una lectura contemporània de la tradició* (Arcàdia, 2021), [Transfiguracions](#) [4] (Edicions Poncianes, 2022) i *El dilema de l'amor* (Angle Editorial, 2023). L'any 2021, l'editorial argentina Godot publicà la traducció castellana d'*El Meridià de París*. També és autor de quatre novel·les, entre les quals *Aconitum* (Edicions 62, 1999) i *L'endemà de tot* (Raig Verd, 2014).

Ha exercit també la crítica literària, amb nombrosos articles sobre literatura i pensament, publicats en revistes i obres col·lectives, amb una especial dedicació a la poesia jove. Com a crític ha centrat la seva atenció en autors com Màrius Sampere, Carles Hac Mor i Joan Ponç, entre d'altres. Ha escrit també nombrosos pròlegs i estudis literaris.

Entre els premis que ha rebut destaquen l'Amadeu Oller, Miquel de Palol, Ciutat de Palma, Maria Mercè Marçal, els Jocs Florals de Barcelona, Vicent Andrés Estellés (premis Octubre), Rosa Leveroni, el premi de la crítica Serra d'Or, el Quima Jaume de reconeixement a la trajectòria literària, el Carles Riba de poesia i el Jacint Verdaguer, que premià Cor pirinenc com el millor llibre de natura i muntanya de l'any 2022.

Escolto:

És difícil de resumir, perquè els meus interessos en aquest àmbit són múltiples. Molt de metall progressiu, amb grups com Opeth, Leprous, Porcupine Tree, Tool o Haken, o bé metall extrem, des del black metal de Paysage d'Hiver o Schammasch, fins a metall d'avantguarda com Jute Gyte. En els últims mesos també he escoltat força música minimalista, com Eliane Radigue, La Monte Young o Glenn Branca. En música clàssica vaig furgant en els catàlegs d'obres completes de Heinrich Schütz, Johann Schein, Luc Ferrari i Olivier Messiaen. Últimament he anat entrant en l'obra de compositors com Grossi da Viadana o Michael Praetorius. I també he escoltat molt Karlheinz Stockhausen. Recomano la seva òpera *Licht*, una obra monumental i una fita de la música de tots els temps. A banda d'això darrerament he escoltat força Taylor Swift, perquè a banda de la seva veu prodigiosa és una artista molt emocional, i això és molt important en la música. Entre els músics catalans vius em quedo amb Ferran Palau, però en podria citar uns quants més. A banda de tot això m'agraden les músiques urbanes, sobretot rap i trap, sobretot coses de Yung Beef, Santa Salut i K1za. A més de música, escolto força la ràdio, ja que la televisió pràcticament no la veig mai. Hi ha gent que diu que no té temps per llegir, però jo no tinc temps per veure la tele.

Llegeixo:

Últimament m'he saturat de tantes novetats i he tornat als clàssics, des del *Roman de la Rose* de Guillaume de Lorris i Jean de Meun, fins al *Poema de Merlí*, tot passant pel [Cavaller del lleó](#) [5] de Chrétien de Troyes, les [Fables mitològiques](#) [6] d'Higí, la *Mitologia del firmament* d'Eratòstenes, els *Lais* de Maria de França... Tenim massa sobrevalorada la narrativa, i tal vegada hauríem de tornar a llegir en vers. Justament, en poesia recomano

El Caire Formentera de Carles Rebassa, [øculta mel](#) [7] de Carla Marco, [Mil súmmuns](#) [8] de Jaume C. Pons Alorda, *Som aquí*, de Jèssica Ferrer Escandell, una poeta eivissenca que ha guanyat el recent premi Francesc Garriga i també el *Paradísia* de Laia Llobera. Per raons d'escriptura llegeixo molta filosofia i assaig. En els últims mesos m'he endinsat en nombroses obres d'autors alemanys i francesos, sobre política i la crisi de la democràcia i els partits. També he seguit penetrant en la filosofia propera a la ficció d'Amy Ireland, procediment que ja coneixia a través de l'obra de Reza Negarestani i la seva *Cyclonopedia*. A banda d'això també llegeixo molta literatura espiritual, des de Teilhard de Chardin fins a obres sobre l'hinduisme, sobretot del Xivaisme del Caixmir, la Trika i el Pratyabhijna, que és un pou sense fons per la seva complexitat i amplitud. En un altre vessant diferent, recomano les *Imatges primigènies de la religió grega*, de Karl Kerényi que Sexto Piso ha publicat en traducció castellana. I sempre tinc llibres d'art a mà. Un dels últims les *Segones Avantguardes*, a cura d'Àlex Mitrani. Els últims llibres que tot just he acabat de llegir són [Retrats onírics de Randolph Carter](#) [9], d'H. P. Lovecraft i [Les nits blanques](#) [10], de Dostoievski. Dues obres mestres.

Algú que trobo molt interessant:

[Steven Wilson](#) [11], sens dubte. És un dels meus músics preferits, tant en solitari com amb [Porcupine Tree](#) [12]. Les seves idees m'han inspirat molts cops, per la seva intel·ligència i per l'eclecticisme que traspuen. És capaç d'endinsar-se en el món del metall, del rock progressiu i del jazz-rock, però també pot inspirar-se en Abba o Elton John. La seva tasca com a productor també és molt destacable, de fet ha produït obres d'Opeth i ha remasteritzat obres de King Crimson o Yes. L'any passat Wilson va publicar un llibre de memòries que duu per títol *Limited Edition of One*, que duu el significatiu subtítol de *How to Succeed in the Music Industry Without Being Part of the Mainstream*. I aquesta és la qüestió, és a dir, desenvolupar una carrera creativa coherent sense vendre't al mercat ni a la tirania de les modes, essent un mateix sempre. I això és el que Steven Wilson ha procurat sempre, tot mantenint la seva independència. A banda d'això, Wilson és membre destacat de Porcupine Tree i ha endegat projectes en solitari, com Storm Corrosion, un disc que va fer amb el suec Mikel Akerfeldt, d'Opeth. Wilson coneix molt bé la música dels últims decennis. I les seves tesis sobre l'art i la creació són sempre molt intel·ligents.

Seguiu aquestes organitzacions:

En la meua tasca creativa les organitzacions no són rellevants, perquè encara que segueixi patrons organitzats sempre s'ha d'introduir un component de desorganització, alguna cosa nova que aportes en la teua tasca. És com l'entropia, sempre hi ha un component d'ordre i de desordre alhora. Però si em centro en les organitzacions culturals, entenent-les com a centres, totes elles fan un esforç ingent per mantenir-se en un entorn difícil, per no dir hostil a la cultura. I això és un mèrit enorme que cal reconèixer i que només és possible per una dedicació que va més enllà de l'estricament professional. Potser el que em crida més l'atenció en els últims temps és l'aparició d'un teixit de llibreries que alhora actuen com a dinamitzadores i centres culturals. A Barcelona n'hi ha un grapat, però també en llocs que fins fa poc estaven força al marge dels circuits culturals, com ara [Natura Llibres](#), [13] a Alins, o [El Refugi](#) [14], a la Seu d'Urgell. Després hi ha les organitzacions culturals que es consideren alternatives però reben diners públics. Sempre és millor no rebre diners institucionals si vols treballar des de paràmetres propis i preservar la teua independència al cent per cent. Jo observo un procés implícit d'institucionalització soterrada, o bé explícita, en moltes d'aquestes organitzacions, que no dic que no facin una bona feina, però que acaben sent fagocitades. Però més que en les organitzacions jo crec en els agents culturals independents, és a dir en persones capaces de motivar i mobilitzar les persones interessades en la cultura. Per això és tan important contactar amb aquestes persones si es vol fer una activitat o endegar un projecte cultural. Elles són les interlocutores en primera instància. I si parlem de grans organitzacions vull esmentar la tasca del [MNAC](#) [15]. En Pepe Serra té la història de l'art al cap i a més la té des d'una visió catalana, sense complexos ni estúpids provincianismes, cosa que és força inèdita en aquests temps. Amb ell com a director el museu està sa i estalvi, cosa que no poden dir d'altres

equipaments. I a més té un molt bon equip. Abans parlava d'Àlex Mitrani, i puc dir que la tasca expositiva i investigadora que està fent és magnífica. En una escala diferent, també vull destacar la tasca que s'està fent des de l'espai de cultura contemporània Les Bernardes, de Salt, per la seva visió de situar en el centre tot el que passa en la hipotètica perifèria, plantejament amb el qual estic del tot d'acord. Tot el que és més interessant des del punt de vista cultural està tenint lloc, ara mateix, en indrets situats fora del focus principal, i això és una cosa que a molts els costa de veure. I també és rellevant el conglomerat cultural que s'està coent a l'Hospitalet.

Això em manté despert a la nit:

La calor. No sóc gaire amic de l'aire condicionat i a l'estiu puc dormir només dues o tres hores. Per això no m'agrada gens aquesta estació. La resta de l'any dormo amb petites interrupcions, però torno a recuperar el son de seguida. No tinc problemes en aquest sentit. No treballo mai de nit, això és una norma. Sóc un ésser molt diürn.

Articles Interacció: indispensable!

Els articles que desenvolupen una qüestió determinada, ben farcits de dades i de bibliografia. I també les entrevistes, encara que és de mal dir perquè formo part de l'equip que les elabora. També els Consells em semblen molt interessants. Tot el que sigui descobrir nous referents és benvingut.

Categories: Consells

Categories: Sèries editorials

Etiquetes: pensament cultural

Etiquetes: arts i creació

Etiquetes: lectura i biblioteques

Etiquetes: equipaments culturals

Etiquetes: treball cultural i professionals

- [16]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/blogs/2023/03/consells-lluis-calvo>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <https://interaccio.diba.cat/members/calvogl>

[3] https://aladi.diba.cat/search*cat/?searchtype=X&searcharg=cor+pirinenc&searchscope=171&submit=Cercar

[4] https://aladi.diba.cat/search~S171*cat/?Xtransfiguracions&searchscope=171&SORT=DZ/Xtransfiguracions&searchscope=171&SORT=DZ&extended=0&SUBKEY=transfiguracions/1%2C2%2C%2CB/frameset&FF=Xtransfiguracions&searchscope=171&SORT=DZ&1%2C1%2C

- [5] [https://aladi.diba.cat/search~S171*cat?/X\(cavaller+del+lle%7Bu00F3%7D\)&searchscope=171&SORT=AX/X\(cavaller+del+lle%7Bu00F3%7D\)&searchscope=171&SORT=AX&SUBKEY=\(cavaller+del+lle%7Bu00F3%7D\)/1%2C4%2C4%2CB/frameset&FF=X\(cavaller+del+lle%7Bu00F3%7D\)&searchscope=171&SORT=AX&1%2C1%2C](https://aladi.diba.cat/search~S171*cat?/X(cavaller+del+lle%7Bu00F3%7D)&searchscope=171&SORT=AX/X(cavaller+del+lle%7Bu00F3%7D)&searchscope=171&SORT=AX&SUBKEY=(cavaller+del+lle%7Bu00F3%7D)/1%2C4%2C4%2CB/frameset&FF=X(cavaller+del+lle%7Bu00F3%7D)&searchscope=171&SORT=AX&1%2C1%2C)
- [6] https://aladi.diba.cat/search*cat/?searchtype=X&searcharg=hig%C3%AD&searchscope=171&submit=Cercar
- [7] https://aladi.diba.cat/search~S171*cat/?searchtype=X&searcharg=oculta+mel&searchscope=171&sortdropdown=-&SORT=DZ&extended=0&SUBMIT=Cerca&searchlimits=&searchorigarg=Xrebassa%26SORT%3DD
- [8] https://aladi.diba.cat/search~S171*cat/?searchtype=X&searcharg=mil+summums&searchscope=171&sortdropdown=-&SORT=DZ&extended=0&SUBMIT=Cerca&searchlimits=&searchorigarg=Xrebassa%26SORT%3DD
- [9] https://aladi.diba.cat/record=b2001212~S171*cat
- [10] https://aladi.diba.cat/record=b1814222~S171*cat
- [11] [https://aladi.diba.cat/search~S171*cat?/X\(steven+wilson+\)&searchscope=171&SORT=AX/X\(steven+wilson+\)&searchscope=171&SORT=AX&SUBKEY=\(steven+wilson+\)/1%2C8%2C8%2CB/frameset&FF=X\(steven+wilson+\)&searchscope=171&SORT=AX&1%2C1%2C](https://aladi.diba.cat/search~S171*cat?/X(steven+wilson+)&searchscope=171&SORT=AX/X(steven+wilson+)&searchscope=171&SORT=AX&SUBKEY=(steven+wilson+)/1%2C8%2C8%2CB/frameset&FF=X(steven+wilson+)&searchscope=171&SORT=AX&1%2C1%2C)
- [12] https://aladi.diba.cat/search~S171*cat?/XPorcupine+Tree&searchscope=171&SORT=D/XPorcupine+Tree&searchscope=171&SORT=D&SUBKEY=Porcupine+Tree/1%2C12%2C12%2CB/frameset&FF=XPorcupine+Tree&searchscope=171&SORT=D&1%2C1%2C
- [13] <https://www.naturallibres.com/>
- [14] <https://elrefugi.cat/>
- [15] <https://www.museunacional.cat/ca/CAT>
- [16] <https://interaccio.diba.cat/node/9159>